

تأثیر کیتوسان در پرآوری درون شیشه ای انگور رقم قزل اوزوم

صابر صادق پور^{۱*}، لطفعلی ناصری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه. ۲- دانشیار گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه.

* نویسنده مسئول: (sabersadeghpour@yahoo.com)

چکیده

ریزازدیادی انگور امکان تکثیر سریع آنرا فراهم می کند تنظیم کننده های رشد گیاهی در توسعه کشت انگور و دستیابی به روشهایی با راندمان بالا برای تکثیر سریع و باززایی گیاه موثرند. با توجه به اهمیت مرحله پرآوری ریزازدیادی، در این پژوهش اثرات غلظت های مختلف کیتوسان با وزن مولکولی پایین مورد بررسی قرار گرفت. محیط کشت نصف غلظت موراشیک و اسکوگ (MS_{1/2}) با پنج غلظت کیتوسان (صفر، ۱۰، ۲۰، ۴۰ و ۸۰ میلی گرم) در قالب طرح کاملاً تصادفی با پنج تکرار مورد استفاده قرار گرفت. صفات مورد ارزیابی شامل تعداد شاخساره ها، قطر شاخساره ها، طول شاخساره ها، تعداد برگ و وزن تر شاخساره بود. براساس نتایج بدست آمده بین غلظت های مختلف کیتوسان از لحاظ تاثیر بر صفات مورد آزمایش تفاوت معنی داری وجود داشت. بیشترین تعداد شاخساره، طول شاخساره، تعداد برگ و وزن تر شاخساره در غلظت ۴۰ میلی گرم در لیتر کیتوسان دیده شد. بیشترین قطر شاخساره در محیط کشت عاری از کیتوسان مشاهده گردید. هم چنین کمترین تعداد شاخساره و تعداد برگ در محیط کشت عاری از کیتوسان و غلظت ۱۰ میلی گرم در لیتر کیتوسان به دست آمد. براساس نتایج، غلظت ۴۰ میلی گرم در لیتر کیتوسان در پرآوری رقم قزل اوزوم انگور معنی دار بود. و با توجه به ویژگی های مطلوب کیتوسان (ارزان، غیر سمی، قابل تجزیه در طبیعت) می توان از آن به عنوان یک ماده محرک رشد برای افزایش پرآوری درون شیشه ای در آزمایشات کشت بافت استفاده نمود.

واژه های کلیدی: انگور، پرآوری، کیتوسان، قزل اوزوم، درون شیشه ای

مقدمه

انگور رقم قزل اوزوم یک رقم بازارپسند بومی استان آذربایجان غربی است و دارای میوه های ترد و آبدار با سفتی زیاد و دارای خاصیت انبارمانی زیاد و یکی از میوه های شب عید است. تکثیر انگور بیشتر بوسیله ی روش های سنتی از جمله قلمه، خوابانیدن و پیوند صورت می گیرد. اولین گزارش درباره ی کشت درون شیشه ای انگور توسط مورل (Morel., 1941) صورت گرفت و از آن زمان تاکنون مطالعات زیادی روی ارقام مختلف انگور انجام شده است. به طور کلی ازدیاد درون شیشه ای گیاهان چوبی مشکل تر از گیاهان علفی می باشد و با توجه به این که مرحله ی پرآوری یکی از مراحل اصلی ریزازدیادی است و سرعت رشد فاکتور مهمی در پرآوری است، بنابراین سعی بر آن است که با روش های مختلفی بتوان این مرحله را با موفقیت انجام داده و تسریع نمود.

(Vojodi et al. 2005), (Silvestroni., 1981). کیتوسان یک ماده ارزان، قابل تجزیه در طبیعت، غیر سمی و تحریک کننده رشد گیاه به شمار می آید. کیتوسان کینتین داستیله شده و از پوسته سخت بوستانی مانند خرچنگ ها و میگوها به دست می آید (Freepons., 1991). یکی از عوامل مهم در میزان تاثیر کیتوسان از لحاظ کنترل بیماری های قارچی، فعالیت های آنتی اکسیدانی، پرآوری و رشد گیاهچه ها در شرایط درون شیشه ای، غلظت و وزن مولکولی آن می باشد (Park et al. 2002), (Nge et al. 2006), (Chien et al. 2007). کیتوسان در کشت بافت انگور سبب تحریک رشد و نمو ریزنمونه ها گردیده و با غلظت ۱/۷۵ درصد سبب افزایش وزن خشک ریشه، شاخساره ها

¹ Murashige and Skoogs

و طولی شدن ساقه گردیده است اما در غلظت بالاتر از ۲/۵ درصد اثر منفی داشته است (Ait Baraka et al. 2004). گزارش شده است که کیتوسان تحریک کننده رشد و عامل افزایش پرآوری در کشت بافت ارکیده‌ها می‌باشد. و تاثیر مثبت کیتوسان با وزن مولکولی کم، بر باززایی درون شیشه‌ای بافت مریستم جوانه‌های جانبی ارکیده گزارش گردیده است (Kume et al. 2002) و نگ و همکاران (۲۰۰۶). با توجه به پژوهش‌های انجام گرفته در مورد اثرات مثبت کیتوسان و بنزیل آدنین در باززایی برخی گیاهان در شرایط درون شیشه‌ای، در این پژوهش غلظت‌های مختلف کیتوسان در محیط کشت ۱/۲MS حاوی ۲/۲ میکرولیتر BAP و ۰/۴۹ میکرولیتر IBA برای پرآوری درون شیشه ای رقم انگور قزل اوزوم مورد بررسی قرار گرفته است.

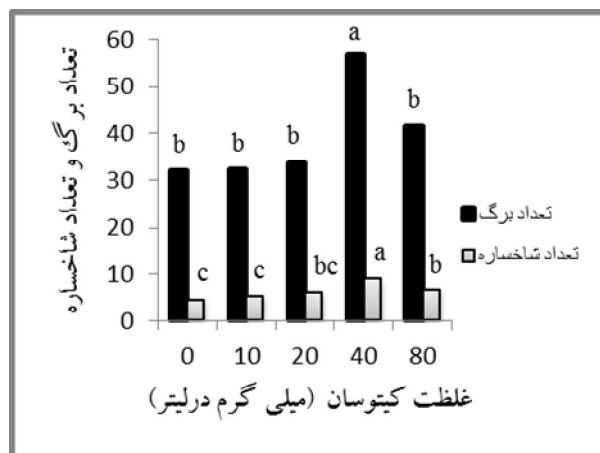
مواد و روش‌ها

در این پژوهش که در آزمایشگاه کشت بافت گروه علوم باغبانی دانشگاه ارومیه انجام گرفت و از ریزنمونه‌های گره انگور رقم قزل اوزوم برای پرآوری در شرایط درون شیشه‌ای استفاده گردید. برای این منظور ریزنمونه‌های تهیه شده حدود یک ساعت با آب جاری و سپس سه نوبت با مایع شوینده تجاری شسته شدند و بمدت ۳۰ ثانیه در اتانول ۷۰ درصد غوطه ور شده و با آب مقطر دوبار استریل، شسته شدند در خاتمه، ریزنمونه‌ها بمدت ۷ دقیقه در محلول هیپوکلریت سدیم ۰/۵ (W/V) درصد غوطه ور گردیده و سه بار با آب مقطر دوبار استریل، شستشو داده شدند. این ریزنمونه‌ها در محیط کشت ۱/۲MS برای تولید شاخساره کشت گردیدند و بعد از ۳۰ روز شاخساره‌های تولید شده که طول الی ۲ سانتی متر داشتند به محیط کشت ۱/۲MS تکمیل شده با BAP ۲/۲ میکرولیتر و IBA ۰/۴۹ میکرولیتر و غلظت‌های مختلف کیتوسان واگشت گردید. کیتوسان مورد استفاده در این آزمایش دارای وزن مولکولی پایینی بود و از شرکت Sigma-Aldrich تهیه گردید. محیط‌های کشت آماده شده در فشار ۱/۵ اتمسفر و دمای ۱۲۱ درجه سانتیگراد به مدت ۲۱ دقیقه داخل اتوکلاو استریل گردیدند. سپس ریزنمونه‌ها به داخل ظروف حاوی محیط کشت انتقال داده شده و در اتاق رشد قرار گرفتند. پس از ۴۰ روز بعد از کشت ریزنمونه‌ها، صفات مورد نظر اندازه گیری و یادداشت گردیدند. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی در ۵ تکرار انجام گرفت. تجزیه آماری داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS با مدل ۹،۱ انجام گرفت. برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون چند دامنه دانکن استفاده گردید.

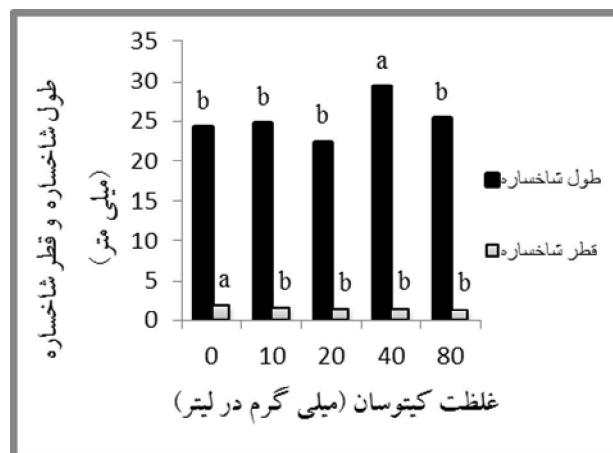
نتایج و بحث

بررسی‌ها نشان داد که بین غلظت‌های مختلف کیتوسان، از لحاظ تاثیر بر صفات اندازه گیری شده اختلاف معنی‌دار وجود داشت به جز قطر شاخساره که در محیط کشت عاری از کیتوسان معنی‌دار بود. چنان‌که در شکل ۱ مشاهده می‌شود بیش‌ترین تعداد شاخساره و تعداد برگ در غلظت ۴۰ میلی‌گرم در لیتر کیتوسان نسبت به سایر غلظت‌ها اختلاف معنی‌داری نشان داد. براساس نتایج شکل ۲ قطر شاخساره‌های به وجود آمده در غلظت‌های مختلف کیتوسان کمتر از محیط عاری از کیتوسان بود. به عبارت دیگر در محیط عاری از کیتوسان بیش‌ترین قطر شاخساره مشاهده گردید. و بر اساس نتایج بیش‌ترین طول شاخساره در غلظت ۴۰ میلی‌گرم در لیتر کیتوسان بدست آمد. و اختلاف معنی‌داری نسبت به سایر غلظت‌ها نشان داد. نتایج سایر پژوهش‌گران نیز موارد فوق را تأیید می‌کند ایت و همکاران (۲۰۰۴) و نگ و همکاران (۲۰۰۶). بیش‌ترین وزن تر شاخساره در ریزنمونه‌های که در کیتوسان ۴۰ میلی‌گرم در لیتر کشت شده بودند مشاهده گردید (شکل ۳). با افزایش غلظت کیتوسان وزن تر شاخساره گیاهی و قطر شاخساره کاهش یافت و کم‌ترین وزن تر و قطر شاخساره در غلظت ۸۰ میلی‌گرم در لیتر کیتوسان بود. هم چنین براساس گزارش ایت و همکاران (۲۰۰۴) غلظت ۱/۷۵ درصد کیتوسان فرموله شده

(کیتوزل) موجب افزایش طول شاخساره‌ها و فتوسنتز گردیده اما با افزایش غلظت، تاثیر کیتوسان بر روی گیاهچه های انگور منفی بود. و نیز طبق گزارش نگ و همکاران (۲۰۰۶) کیتوسان با وزن مولکولی پایین سبب افزایش پرآوری در کشت بافت ارکیده گردیده که بانایج این پژوهش هماهنگ می‌باشد. باتوجه به اهمیت مرحله پرآوری کشت بافت غلظت ۴۰ میلی گرم درلیتر کیتوسان در پرآوری انگور رقم قزل اوزوم نتایج معنی داری نشان داد. شیشه‌ای شدن که یکی از مشکلات معمول در ریزازدیادی می باشد و در اثر این پدیده ریزنمونه‌ها آبکی گردیده و شفاف می‌شوند. در این آزمایش در هیچ یک از تیمارهای حاوی کیتوسان عارضه شیشه‌ای شدن مشاهده نگردید.

شکل ۱: اثر غلظت‌های مختلف کیتوسان بر تعداد برگ و شاخساره

شکل ۲: اثر غلظت‌های مختلف کیتوسان بر طول و قطر شاخساره

شکل ۳: اثر غلظت‌های مختلف کیتوسان بر وزن تر شاخساره

ستون‌های دارای حروف مشابه اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۱٪ با آزمون دانکن ندارد.

منابع مورد استفاده

۱. جلیلی مرندی، ر.، ناصری، ل.، محسنی آذر، م.، حاجی تقی‌لو، ر.، مرحمتی، م. (۱۳۹۰). بررسی اثر متقابل بنزیل آدنین و کیتوسان در پرآوری درون شیشه ای توت فرنگی رقم سلوا. فن آوری زیستی در کشاورزی، جلد دهم، شماره ۱. ص ۶۱-۳۴-۲۷.
۲. حسین خلیلی، س. ۱۳۹۰. ریز ازدیادی انگور رقم قزل اوزوم. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه. ۸۴ ص.
3. Ait Barka, E., Eullaffroy, P., Clement, C., and Vernet, G. 2004. Chitosan improves development, and protects *Vitis vinifera* L. against *Botrytis cinerea*. *Plant Cell Report*, 22: 608-614.
4. Chien, P. J., Sheu, F., Huang, W. T. and Su, M. S. 2007. Effect of molecular weight of chitosans on their antioxidative activities in apple juice. *Food Chemistry* 102: 1192-1198.

5. Freepons, D. 1991. Chitosan, does it have a place in agriculture? Proceeding of Plant Growth Regulation Society of America, p. 11-19.
6. Kume, T., Nagasawa, N. and Yoshii, F. 2002. Utilization of carbohydrates by radiation processing. Radiation Physics and Chemistry, 63 :625-627.
7. Nge, K. L., New, N. Chandkrachang, S. and Stevens, W.F. 2006. Chitosan as a growth stimulator in orchid tissue culture. Plant Science, 170:1185-1190.
8. Morel, G. 1944. Le developement de Mildiou sur des tissus de vigne cultives in vitro. C. R. Hebd Seances Académie des sciences. 218: 50-52.
9. Park, S. Y., Marsh, K. S. and Rhim, J. W. 2002. Characteristics of different molecularweight chitosan films affected by the type of organic solvents. Journal of Food Science, 67(1): 194- 197.
10. Silvestroni O. 1981. Prime esperienze sulla micropropagazione della vite europea. Vignevini 8: 31-37.
- Skiada, F., Grigoriadou, K. & Eleftheriou, E. P. 2010. Micropropagation of Vitis vinifera L. cv. Malagouzia and Xinomavro. Central European Journal of Biology. 5: 839-852.
11. Vojodi, L., Khosroshahli, M., Grigorian, V., Dadpour, M. & Motalbiazar, A. 2005. Investigation on the effect of GA3 on dwarf apple "Gami Almasi" meristem culture. Journal of Horticulture Science and Thecnology. 5: 117-128.

Effects of chitosan on in vitro proliferation of grape Ghezel Ouzum cultivar

S. Sadeghpour^{1*}, L. Naseri¹

1. Dept. of Horticultural Sciences, College of Agriculture, Urmia University, Orumieh, Iran

*Corresponding author: Saber Sadeghpour@yahoo.com

Abstract

Micropropagation of grape provides possibility of its fast multiplication growth regulators can be effective on development of grape growth and the gain methods high efficiency fast multiplication and to plant regeneration. To attention to the importance of proliferation stage of micropropagation, in this research an investigation carried out on effects of different concentrations of low weight molecular chitosan. The half concentration Murashige and Skoog ($\frac{1}{2}$ MS) medium and chitosan in five concentration (0, 10, 20, 40 and 80 mg/l) in a completely randomized design with five replication was used. Evaluated characteristics included number of shoots, diameter of shoots, length of shoots, number of leaves and wet weight shoots. Based on the obtained results there was significant different between concentration chitosan from the point of effect on examined characteristics. The highest number of shoots, length of shoots, number of leaves and wet weight shoots were obtained in concentration of 40 mg/l chitosan. The highest diameter of shoots was observed in no chitosan. Also the lowest number of shoots and number of leaves were obtained in no chitosan and concentration of 10 mg/l chitosan. According to the results, concentration 40 mg/l chitosan was significant effective in proliferation Ghezel Ouzum Grape. To attention to the optimal characteristics of chitosan (competitive, no toxicity, biodegradable nature) it can be used as the one growth stimulant material for in vitro application to increase of proliferation.

Keywords: Grape, Proliferation Chitosan, Ghezel Ouzum, In vitro